

Sygn.akt II K 421/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2015r.

Sąd Rejonowy w Koninie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Kaźmierska

Protokolant: st.sekr.sąd. Aldona Ligocka

w obecności Prokuratora Doroty Klasińskiej

po rozpoznaniu w dniu 19.05.2015 r. i 30.09.2015r.

sprawy z oskarżenia Prokuratury Rejonowej w Koninie

I. G. s. P. i A. zd. L., ur. (...) w m. B., zam. (...), karanego

oskarżonego o to, że:

w dniu 15 lutego 2015 roku o godz. 09.30 w miejscowości L. gm. S. kierował samochodem osobowym m-ki V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości 0,87 mg/ l alkoholu w wydychanym powietrzu przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej skazanym za przestępstwo z art. 178a § 1 kk prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 25.06.2008r. w sprawie o sygnaturze akt VII K 235/08 i Sądu Rejonowego w Słupcy z dnia 22.05.2012r. w sprawie o sygnaturze akt II K 209/12

tj. za przestępstwo z art. 178 a § 4 kk

I. Oskarżonego ***I. G.*** uznaje za winnego przestępstwa z art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 4 § 1 kk popełnionego w ten sposób, że w dniu 15 lutego 2015 roku o godz. 09.30 w miejscowości L. gm. S. kierował samochodem osobowym m-ki V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości 0,87 mg/ l alkoholu w wydychanym powietrzu przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej skazanym za przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 25.06.2008r. w sprawie o sygnaturze akt VII K 235/08 i Sądu Rejonowego w Słupcy z dnia 22.05.2012r. w sprawie o sygnaturze akt II K 209/12 i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześciu) lat.

III. Na podstawie art. 49 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk w brzemieniu obowiązującym do dnia 18.05.2015r. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 600 (sześćset) złotych.

IV. Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. „o opłatach w sprawach karnych” (Dz.U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 z późn.zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za wyjątkiem opłaty.

SSR Anna Kaźmierska

UZASADNIENIE

W dniu 15 lutego 2015 r. funkcjonariusze z Komendy Miejskiej Policji w K. P. D. oraz T. S. pełnili wspólnie służbę patrolową. Około godziny 9.30 w miejscowości L. na ul. (...) zatrzymali do kontroli drogowej samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...). Kierującym okazał się I. G.. W czasie tej kontroli został on poddany badaniu na zawartość alkoholu urządzeniem typu alkosensor IV z wynikiem o godz. 09.33- 0,87 mg/l , o godz. 09.49 z wynikiem 0,89 mg/l oraz urządzeniem typu alkometr A20 z wynikiem o godz.10:11-0,77 mg/l a o godz.10.13 -0,81 mg/l. Dodatkowo oskarżony został ukarany mandatem karnym (...) za wykroczenie z art.94§ 1 kw.

Oskarżony I. G. ma 50 lat, jest żonaty, posiada na utrzymaniu dwoje dzieci. Aktualnie pracuje w firmie (...) jako pracownik fizyczny. Był już uprzednio karany sędziwnie i tak:

-wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 25 czerwca 2008 r. w sprawie VII K 235/08 za przestępstwo z art.178a§1 kk na karę grzywny w ilości 150 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł. Dodatkowo orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerów na okres jednego roku.

-wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupcy z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie II K 209/12 za przestępstwo z art.178a§4 kk na karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat trzech. Dodatkowo orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. B i (...) okres dwóch lat.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

- wyjaśnień oskarżonego k. 44v
- Zeznań świadka T. S. k. 51v w zw. k. 20
- dokumentów w postaci: notatek urzędowych k.51 w zw. z k. 1, protokołu badania alkosensorem i alkometrem k. 1 w zw. z k. 2, 4, świadectwa wzorowania k.51 w zw. z k. 3,5, kserokopii mandatu karnego k.51 w zw. z k.9, pisma Starostwa Powiatowego w K. k.51 w zw. z k.11, wywiadu środowiskowego k.51 w zw. z k.45-47, informacji o ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego k. 51 w zw. z k. 10, informacji Urzędu Gminy w S. k. 51 w zw. z k. 13, danych o karalności k.51 w zw. z k.14, odpisu wyroków k. 51 w zw. z k. 16-17.

Oskarżony I. G. przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu zdarzenia przeprowadzał samochód z parkingu na parking. Został zatrzymany do kontroli drogowej i poddany badaniu na stan trzeźwości.

Wyjaśnieniom oskarżonego należało dać wiarę albowiem były one jasne, logiczne i zgodne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym w postaci zeznań świadka T. S. i dokumentów, których autentyczności i prawdziwości treści w nich zawartych nie kwestionowały strony, a i Sąd działając z urzędu, nie znalazł podstaw, by to czynić.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie i omówionego powyżej materiału dowodowego nie budziło wątpliwości Sądu, że oskarżony zachowaniem swoim polegającym na tym, że w dniu 15 lutego 2015 roku o godz. 09.30 w miejscowości L. gm. S. kierował samochodem osobowym m-ki V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości 0,87 mg/ l alkoholu w wydychanym powietrzu przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej skazanym za przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 25.06.2008r. w sprawie o sygnaturze akt VII K 235/08 i Sądu Rejonowego w Słupcy z dnia 22.05.2012r. w sprawie o sygnaturze akt II K 209/12 wypełnił znamiona zarzucanego mu czynu tj. przestępstwa z art.178§4 kk.

Strona przedmiotowa przypisanego oskarżonemu przestępstwa polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Stan nietrzeźwości zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony prowadził samochód osobowy mając 0,87 mg/l alkoholu w wydychanym, nie ma więc wątpliwości, że jego zachowanie wyczerpywało znamiona strony przedmiotowej tego przestępstwa. Dodatkowo oskarżony był już uprzednio karany za popełnienie przestępstwa prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości tj. z art.178a§1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 25 czerwca 2008 r. w sprawie VII K 235/08 oraz za przestępstwo z art.178§ 4 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupcy z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie II K 209/12.

Sąd miał na uwadze w niniejszej sprawie, iż czyn został popełniony przez oskarżonego w dniu 15 lutego 2015 r. a zatem w chwili orzekania obowiązywała inna ustawa niż w chwili popełnienia czynu. Dlatego też Sąd uznał, iż korzystniejszym dla oskarżonego będzie zastosowanie przepisów obowiązujących na dzień 15 lutego 2015 r. przy zastosowaniu art.4 §1 kk.

Biorąc pod uwagę sposób działania sprawcy, charakter czynu, który godził w istotne dobra prawne Sąd uznał, że zarówno stopień winy, jak i stopień społecznej szkodliwości czynu jest znaczny.

Zważywszy na wszystkie powyżej wskazane okoliczności Sąd uznał oskarżonego za winnego zarzuconego mu przestępstwa i wymierzył mu w oparciu o art.178a§4 kk karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Jako okoliczności obciążające Sąd uznał uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwa prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości oraz znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu. Sąd nie znalazł jednak żadnych okoliczności łagodzących. Sąd uznał, że tylko kara pozbawienia wolności spełni wobec oskarżonego stawiane przed nią cele. Oskarżony był już karany za przestępstwa, w tym na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Nie przeszkodziło mu to jednak w ponownym popełnieniu tego samego przestępstwa i to dodatkowo w okresie próby wyznaczonym wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupcy. Kary łagodniejszego rodzaju okazały się zatem wobec oskarżonego nieskuteczne. W ocenie Sądu w przypadku tego oskarżonego nie może być mowy o pozytywnej prognozie kryminologicznej. Dodatkowo ustawodawca w art.69§4 kk wskazał, iż zawieszenie wykonania kary w stosunku do sprawy przestępstwa z art.178a§4 kk może nastąpić jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach a takich okoliczności Sąd nie dostrzega.

Sąd zobligowany treścią art. 42 § 2 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 18 maja 2015 r. w zw. z art.4§ 1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat. Niewątpliwie aktualny stan prawny byłby zdecydowanie mniej korzystny dla oskarżonego albowiem Sąd orzekłby wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów. Długość okresu, na który orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów podyktowana była przede wszystkim koniecznością wyeliminowania z ruchu drogowego na stosunkowo długi okres czasu kierowcy, który w sposób rażący naruszył zasady bezpiecznego poruszania się po drodze. Trzeba bowiem pamiętać, że oskarżony w chwili kontroli drogowej był w znacznym stanie nietrzeźwości. Orzeczony środek karny ma także stanowić dla oskarżonego realną dolegliwość.

Dodatkowo Sąd na podstawie art.49a §2 kk brzmieniu obowiązującym do dnia 18 maja 2015 r. w zw. z art.4 §1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 600 zł albowiem zgodnie z aktualnie obowiązującym art.43a §2 kk Sąd byłby zobligowany do orzeczenia tego świadczenia w kwocie co najmniej 10.000 zł.

W ocenie Sądu przy uwzględnieniu wszystkich wyżej wskazanych okoliczności kara wymierzona oskarżonemu nie może być uznana za zbyt surową ani zanadto łagodną.

Na podstawie art. 627 kpk i art.17 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe a uwolnił go jedynie od opłaty.

SSR Anna Kaźmierska

Sygn. akt IIKa 345/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2016r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Karol Skocki

Protokolant: st. sekr. sąd. Irena Bąk

przy udziale J. G. Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 26.02.2016 r.

sprawy I. G.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 4 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 30 września 2015 r. sygn. akt IIK 421/15

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) eliminuje z opisu czynu przypisanego oskarżonemu sformułowanie "będąc wcześniej skazanym za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 25.06.2008 r. w sprawie o sygnaturze akt VIIK 235/08 i Sądu Rejonowego w Słupcy z dnia 22.05.2012 r. w sprawie o sygnaturze akt IIK 209/12", czyn oskarżonego kwalifikuje jako przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

b) na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata, przy czym na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego grzywnę w ilości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

c) orzeczony w punkcie II zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obniża do lat 2 (dwóch),

2. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 50 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 120 zł za obie instancje.

SSO Karol Skocki

Sygn. akt IIKa 345/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Koninie wyrokiem z dnia 30 września 2015r. w sprawie IIK421/15 uznał oskarżonego I. G. za winnego przestępstwa z art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 4 § 1 kk popełnionego w ten sposób, że w dniu 15 lutego 2015 roku o godz. 09.30 w miejscowości L. gm. S. kierował samochodem osobowym m-ki V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości 0,87 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej skazanym za przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 25.06.2008r. w sprawie o sygnaturze akt VII K 235/08 i Sądu Rejonowego w Słupcy z dnia 22.05.2012r. w sprawie o sygnaturze akt II K 209/12 i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierzył mu karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności.

Orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres sześciu lat oraz świadczenie pieniężne w kwocie 600 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy P.-penitencjarnej.

Wyrok ten zaskarżył oskarżony w całości i zarzucił mu sprzeczność ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego mającą wpływ na treść wyroku, polegającą na przyjęciu, że oskarżony kierował samochodem osobowym w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej skazanym za przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k., mimo braku dowodu na to, że ruch odbywał się po drodze publicznej.

Podnosząc te zarzuty oskarżony wniósł o uniewinnienie go od zarzucanego mu czynu.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego okazała się celowa, mimo że zarzuty zawarte w niej nie okazały się uzasadnione.

Na wstępie należy podkreślić, że oskarżony podnosi zarzuty określone w art. 438 pkt. 3 k.p.k. w istocie swej sprawdzające się do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych noszącego cechę tzw. błędu „dowolności”.

Zgodnie z ustalonym orzecznictwem błąd taki może być wynikiem nieznanomości określonych dowodów lub nieprzestrzegania dyrektyw obowiązujących przy ocenie dowodów (art. 7 k.p.k.), np. błąd logiczny w rozumowaniu, zlekceważenie niektórych dowodów, danie wiary dowodom nieprzekonującym, bezpodstawne pominięcie określonych twierdzeń dowodowych, oparcie się na faktach w istocie nieudowodnionych itd.

Wymaga podkreślenia, że w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sąd I instancji przeprowadził dokładną analizę zebranego materiału dowodowego oraz jasno i konkretnie wskazał na podstawy dowodowe dokonanych ustaleń faktycznych, a także wskazał w sposób przekonujący, dlaczego i w jakim zakresie dał wiarę zeznaniom świadka T. S. i wyjaśnieniom oskarżonego I. G., który w toku postępowania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Zdaniem sądu odwoławczego dokonane przez sąd I instancji ustalenia faktyczne nie budzą wątpliwości, przy czym z ustaleń tych wynika jednoznacznie, że oskarżony został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji, nie na parkingu jak podnosi w apelacji, ale na ulicy (...) w miejscowości L. gm. S.. Okoliczność, że samochód był przeprowadzany z parkingu na parking może oczywiście wpływać na ocenę szkodliwości społecznej czynu oskarżonego, nie może natomiast powodować uniknięcia przez niego odpowiedzialności karnej.

Nie budzą też wątpliwości ustalenia co do stanu nietrzeźwości oskarżonego w chwili kierowania pojazdem.

Z tych względów zarzuty co do błędu w ustaleniach faktycznych w zakresie kierowania pojazdem po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości przez oskarżonego należy uznać za całkowicie chybione.

Niezależnie od podniesionych zarzutów na uwzględnienie zasługuje okoliczność podniesiona przez obrońcę oskarżonego na rozprawie przed sądem odwoławczym, co do niekaralności oskarżonego na dzień orzekania przed sądem II instancji. Rzeczywiście, jak wynika z aktualnych danych o karalności z K., na dzień 5 stycznia 2016 roku I. G. jest osobą niekaraną w świetle prawa, z uwagi na zatarcie z mocy prawa wcześniejszych skazań.

Okoliczność ta musiała spowodować wydanie orzeczenia o charakterze reformatoryjnym. Koniecznym było wyeliminowanie z opisu czynu przypisanego oskarżonemu wcześniejszych skazań, co miało wpływ na kwalifikację prawną jego czynu oraz wymierzoną karę i środek karny.

Wymierzona przez Sąd Okręgowy kara pozbawienia wolności jest proporcjonalna do szkodliwości społecznej czynu oskarżonego, w szczególności do jego stopnia zawinienia, a nadto winna spełnić wobec niego swe cele wychowawcze i zapobiegawcze czyniąc jednocześnie zadość prewencji ogólnej.

Właściwości i warunki osobiste oskarżonego, w szczególności to, że jest żonaty, ma na utrzymaniu dwoje dzieci i pracuje zawodowo, pozwoliły na przyjęcie prognozy, że nie popełni on w przyszłości przestępstwa, co uzasadniło warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Orzeczona dodatkowo kara grzywny ma celu wzmocnienie wychowawczego oddziaływanie tych kar.

Orzekając środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych sąd odwoławczy uwzględnił wysokie stężenie alkoholu w powietrzu wydychanym przez oskarżonego, co przekłada się na rażące naruszenie zasad ruchu drogowego.

Podstawą orzekania były przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym w chwili popełnienia czynu, przed dniem 18 maja 2015 roku, tj. przed zmianami wprowadzonymi ustawą z dnia 20 marca 2015 roku (Dz. U. z 2015 r. poz., 541), jako względniejsze dla oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 i § 2 k.p.k. oraz art. 456 k.p.k. zmienił zaskarżony wyrok we wskazanym zakresie, natomiast w pozostałej części wyrok ten utrzymał w mocy.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt , art. 3 ust 2 i art. 10 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r. (Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami).

SSO Karol Skocki